

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlæ Societatis Iesv

Angeli, Bernardo d'

Romæ, 1616

Svmmarium Constitutionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68329)

SVMMARIVM EARVM

CONSTITVTIONVM,

*Quæ ad Spiritualem Nostrorum institutio-
nem pertinent, & ab omnibus ob-
seruanda sunt.*

Vamuis summa Sapientia, &
bonitas Dei Creatoris nostri,
ac Domini sit, quæ conserua-
tura est, gubernatura, atque
promotura in suo sancto serui-
tio hanc minimam Societatem

Constitutio-
num neces-
tas.
In proœ. C6-
stit. §. I.

Iesu, vt eam dignata est inchoare: ex parte
vero nostra interna caritatis, & amoris illius
lex, quam sanctus Spiritus scribere, & in cor-
dibus imprimere solet, potius quam vllæ ex-
ternæ Constitutiones, ad id adiutura sit: quia
tamen sua uis dispositio Diuinæ prouidentia
suarum creaturarum cooperationem exigit,
& quia Christi Domini nostri Vicarius ita sta-

A tuit,

tuit, & Sanctorum exempla, & ratio ipsa nos ita docet in Domino: necessarium esse arbitramur Constitutiones conscribi, quæ iuvent ad melius in via incœpta Diuini obsequij procedendum, iuxta instituti nostri rationem.

- Finis Societatis .
In Exa. c. 1.
§. 2.
- 2 Finis huius Societatis est, non solum saluti & perfectioni propriarum animarum, cum Diuina gratia vacare; sed cum eadem impense in salutem, & perfectionem proximorum incumbere.
- P. 3. c. 2. lit. G.
& p. 6. c. 3. §. 5
In Exam. c. 1.
§. 6.
- 3 Nostræ vocationis est diuersa loca peragrarè, & vitam agere in quauis mundi plaga, vbi maius Dei obsequium, & animarum auxilium speratur.
- Ratio viuendi .
- 4 Ratio viuendi in exterioribus iustas ob causas, maius Dei obsequium semper intuen- do, communis est; nec vllas ordinarias pœnitentias, vel corporis afflictiones ex obligatione subeundas habet, sed illas assumere quibus poterit, quæ sibi videbuntur cum approbatione Superioris ad maiorem sui spiritus profectum conuenire; & quas propter eundem finem Superiores eis poterunt imponere.
- Pœnitentiæ nullæ ordinariæ, sed quæ assumendæ .
- Confessio generalis, sacramentorū vsus, & examen cōscientiæ .
In Exam. c. 4.
§. 41.
- 5 Ipso initio sui in Societatem ingressus, debet quisque generalem totius vitæ confessionem apud aliquem Sacerdotem à Superiore assignatum facere, & post eam sacratissimum Christi Domini nostri corpus sumere; & sic

& sic sexto quoque mense eodem modo generaliter ab vltima inchoando confitebitur.^a Et omnes tam Professi, quam formati Coadiutores semel singulis annis parati esse debent ad confessionem generalem, quæ ab vltima generali inchoetur, ei quem Superior sibi substituerit, faciendam.

6. Utantur quotidie omnes conscientia suæ examinatione consueta: ^b Si Sacerdotes non fuerint, confiteantur oportet, & sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ sumant octauo quoque die: & vnus omnium sit Confessarius à Superiore constitutus: quod si fieri non poterit, quisque certe suum stabilem habeat Confessarium, cui ipsius conscientia prorsus aperta sit.

7. Qui autem alij, quam suo confessario designato confiteretur, debet postmodum (quantum recordari poterit) eidem suo Confessario totam suam conscientiam aperire, vt nihil ignorando quod ad eam pertineat, melius in domino possit eundem iuuare.

8. Vnusquisque eorum, qui Societatem ingrediuntur, consilium illud Christi sequendo, Qui dimiserit patrem, &c. existimet sibi patrem, matrem, fratres, & sorores, & quidquid in mundo habebat, relinquendum; immo sibi dictum existimet verbum illud: Qui non odit patrem, & matrem, insuper &

^aP.6.c.1.§.2.

Examen.

P.3.c.1 §.11.

^b In Exa. c.4.

§.25.

Vnum omnium confessarius.

^cP.3.c.1. §.11

P.3.c.1 lit.Q

&p.6.c.3. §.2

Proprio Confessario aperienda conscientia si quis alteri confessus fuerit.

Exuendus inordinatus sæculi affectus?

In exa. c.4. §7

Exuendus inordinatus sæculi affectus?

In exa. c.4. §7

Exuendus inordinatus sæculi affectus?

In exa. c.4. §7

Exuendus inordinatus sæculi affectus?

In exa. c.4. §7

Exuendus inordinatus sæculi affectus?

In exa. c.4. §7

Exuendus inordinatus sæculi affectus?

Amor Paren-
tum in spiri-
tualem con-
uertendus.

animam suam, non potest meus esse discipu-
lus. Et ita curandum ei est, vt omnem car-
nis affectum erga sanguine iunctos exuat, ac
illum in spiritualem conuertat, eoque dili-
gat eo solum amore, quem ordinata chari-
tas exigit, vt qui mundo, ac proprio amori
mortuus, Christo domino nostro soli viuit,
eumque loco parentum, fratrum, & rerum
omnium habet.

Defectum ma-
nifestatio.
In Exam. c. 4.
§. 8.

9 Ad maiorem in spiritu profectum,
& præcipue ad maiorem submissionem, & hu-
militatem propriam, contentus esse quisque
debet, vt omnes errores, & defectus ipsius,
& res quæcunque, quæ notatæ in eo, & obser-
uatæ fuerint, Superioribus per quemuis, qui
extra confessionem eas acceperit, manife-
stentur.

In Exa. c. 4.
§. 8.
Correctio mu-
tua.

10 Boni etiam omnes consulant ab alijs
corrigi, & ad aliorum correctionem iuuare,
ac manifestare se se inuicem sint parati debi-
to cum amore, & caritate ad maiorem spi-
ritus profectum: præsertim vbi à Superiore,
qui illorum curam gerit, fuerit ita præscri-
ptum, aut interrogatum ad maiorem Dei
gloriam.

In Exam. c. 4.
§. 44.

Rerum huma-
narum con-
temptus.

11 Diligenter animaduertant oportet
(magni faciendo summi que momenti id esse
ducendo in conspectu Creatoris, ac Domini
nostri) quantopere iuuet, ac conferat ad vi-
tæ spiritualis profectum omnino, & non ex
parte

CONSTITVTIONVM. 3

parte abhorrere ab omnibus, quæ mundus amat, & amplectitur; & admittere & concupiscere totis viribus quicquid Christus Dominus noster amauit & amplexus est. Quem admodum enim mundani homines, qui ea, quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt, & quarunt magna cum diligentia, honores scilicet, famam, magni nominis existimationem in terra, sicut mundus eos edocet: sic qui procedunt in spiritu, & serio Christum Dominum nostrum sequuntur, amant, & ardentem exoptant, quæ ijs omnino contraria sunt, indui nimirum eadem veste, ac insignibus Domini sui pro ipsius amore, ac reuerentia: adeo ut si sine offensione vlla Diuinæ Maiestatis, & absque proximi peccato foret, vellent contumelias, falsa testimonia, & iniurias pati, ac stulti haberi, & existimari (nulla tamen ad id per eos data occasione) eo quod exoptant assimilari, ac imitari aliquo modo Creatorem, ac Dominum nostrum Iesum Christum, eiusque vestibus, & insignibus indui. quandoquidem illa ipse propter maiorem profectum nostrum spirituales induit, nobisque exemplum dedit, ut in omnibus, quoad eius fieri poterit, Diuina gratia aspirante, eum imitari, & sequi, cum vera sit via, quæ ducit homines ad vitam, velimus.

12. Ut melius ad hunc perfectionis gradum in spirituali vita tam preciosum perueniatur,

ni ois pndi
imco rudi
ab huiusmodi

In Ex. c. 4.
§. 46.

Contraria ijs,
quæ mundi
sunt ample
ctenda.

In Ex. c. 4.
§. 46.

In Ex. c. 4.
§. 46.

In Ex. c. 4.
§. 46.

CONSTITVTIONVM. 7

17 Omnes rectam habere intentionem studeant non solum circa vitæ suæ statum, verum etiam circa res omnes particulares; id semper in eis sincere spectantes, vt feruiant, & placeant diuinæ bonitati propter seipsam, & propter charitatem, & eximia beneficia quibus præuenit nos, potius quam ob timorem pœnarum, vel spem præmiorum (quamuis hinc etiam iuuari debeant) & in omnibus quærant Deum, exuentes se, quantum fieri potest, amore omnium creaturarum, vt affectum vniuersum in ipsarum Creatorem conferant, eum in omnibus creaturis amando, & omnes in eo, iuxta sanctissimam, ac diuinam ipsius voluntatem.

P.3.c.1.§.26
Rectaintentio
in rebus om-
nibus.

18 In concionibus domesticis de ijs crebro tractent, quæ ad sui abnegationem, & in virtutibus profectum, & omnimodam perfectionem attinent; ad ea se inuicem exhortando, & præcipue ad vnionem, & charitatem fraternam.

P.3.c.1.§.27.
Quid in con-
cionibus do-
mesticistractã
dum

19 Magnopere conferet, deuote, quoad fieri poterit, ea munera obire, in quibus magis exercetur humilitas, & charitas. Et in vniuersum loquendo, quanto aliquis se arctius Deo astrinxerit, & liberaliorem erga summam maiestatem se præstiterit, tanto eum in se liberaliorem etiam experietur, & ipse in dies magis idoneus erit ad gratias, &

P.3.c.1.§.22.
Munera in
quibus magis
exercetur hu-
militas & cha-
ritas, obeunda

dona spiritualia vberiora recipienda.

P. 5. c. 4. §. 5. & in Exa c. 6 §. 5. & 6. Cura interioris hominis spiritualis . 20 Postquam aliquis in corpus Societatis cooptatus fuerit in aliquo gradu, ad alium progredi curare non debet, sed in suo perfici, & obsequio Dei, & gloriae sese impendere.

P. 3. c. 1. §. 20 & P. 4. c. 4. §. 3 & 4. 21 Omnes suum tempus rebus spiritualibus impendant, & deuotioni quaerendae pro mensura gratiae Dei ipsis communicatae insistant.

P. 3. c. 1. §. 10. Ab illusionibus cauendum . 22 Ab illusionibus Daemonis in suis spiritualibus exercitationibus caueant, & se contra omnes tentationes tueantur: simulationes sciant, quae adhiberi possint, ut eas superent: & ad veras, solidasque virtutes consequendas insistant, siue plures adsint visitationes spirituales, siue pauciores: curent vero semper in via diuini seruitij progressum facere.

Paupertas, diligenda, & conseruanda . P. 6. c. 2. §. 1. 23 Paupertas, ut murus religionis firmus, diligenda, & in sua puritate conseruanda est, quantum diuina gratia aspirante fieri poterit.

P. 3. c. 1. §. 25. Eius aliqui effectus experiendi . albidem §. 7. bP. 6. c. 2 §. 10 24 Diligant omnes paupertatem, ut matrem, & iuxta mensuram sanctae discretionis suis temporibus eius effectus aliquos experiantur: nullaque re tanquam propria vtantur: paratique sint ad mendicandum ostiatim, quando vel obedientia, vel necessitas id exiget.

CONSTITVTIONVM. 9

25 Victus, vestitus, & lecti ratio erit vt In Ex. c. 4.
 pauperibus accommodata: & vnusquisque S. 26.
 sibi persuadeat, quod, quæ vilissima erunt ex
 ijs, quæ domi sunt, ei tribuentur, propter
 ipsius maiorem abnegationem, & spiritua-
 lem profectum.

26 Intelligent omnes, quod mutuo da- P. 3. c. 1. §. 8°
 re, vel accipere, vel dispensare quidquam. Dati mutuo
 vel dispensari
 nil potest in-
 scio Superior-
 re.
 de ijs, quæ domi sunt, minime possunt,
 nisi Superior conscius consensum præstite-
 rit.

27 Omnes, qui sub obedientia sunt So- P. 6. c. 2. §. 7.
 cietatis, meminerint se gratis dare debere, & in Exa. c. 1.
 quæ gratis acceperunt, nec postulando, nec S. 3. Nihil pro-
 admittendo stipendium, vel eleemosynas vl- ministerijs ac-
 las, quibus Missæ, vel Confessiones, vel cipiendama.
 Prædicationes, vel quoduis aliud officium,
 ex ijs, quæ Societas iuxta nostrum institutum
 exercere potest, compensari videatur: vt
 sic maiori cum libertate possit, & proximo-
 rum adificatione in diuino seruitio procede-
 re.

28 Quæ ad votum castitatis pertinent, Castitas, sen-
 interpretatione non indigent, cum constet, suumq. custo-
 quam sit perfecte obseruanda, nempe eniten- dia.
 do angelicam puritatem imitari & corporis, P. 6. c. 1. §. 1.
 & mentis nostræ munditia.

29 Omnes diligentissime curent portas P. 3. c. 1. §. 4.
 sensuum suorum (oculorum præcipue, au- Industria in
 rium, & linguæ) ab omni inordinatione cu- omnibus ser-
 stodire, uanda.

studire, ac se in pace, & vera humilitate interna conseruare, & eam in silentio, cum id obseruandum est, cum autem loquendum, in circumspectione, & ædificatione verborum, & modestia vultus, ac maturitate incessus, motuumque omnium, sine vlllo impatientia, aut superbiæ signo exhibere: in omnibus procurando, atque optando potiores partes alijs deferre, omnes in animo suo tanquam sibi superiores ducendo, & exterius honorem, ac reuerentiam, quam exigit cuiusque status, cum simplicitate & moderazione religiosa exhibendo: atque ita fiat, vt se mutuo considerantes in deuotione crescant, Deumque Dominum nostrum laudent, quem quisque in alio, vt in illius imaginè, agnoscere studeat.

P. 3. c. 1. S. 5.
In refectiõne
corporis tem-
perantia, & de-
centia.

30 In refectiõne corporis curandum est, vt temperantia, modestia, & decencia interius, & exterius in omnibus obseruetur. Præmittatur benedictio, & sequatur actio gratiarum; quas omnes agere debent cum ea, quæ par est, deuotione, & reuerentia. Et dum corpus edendo reficitur, sua etiam animæ refectio præbeatur.

Obedientiã.
P. 3. c. 1. S. 23.

Superior loco
Christi agno-
scendus.

31 Expedit in primis ad profectum, & valde necessarium est, vt omnes perfectæ obedientiæ se dedant; Superiorem (quicumque ille sit) loco Christi Domini nostri agnoscentes, & interna reuerentia, & amore eum prosequen-

CONSTITVTIONVM . 11

sequentes : nec solum in executione externa eorum, quæ iniungit, integre, prompte, fortiter, & cum humilitate debita, sine excusationibus obediant, licet difficilia, & secundum sensualitatem repugnantia iubeat, verum etiam conentur interius resignationem, & veram abnegationem propriæ voluntatis, & iudicij habere, voluntatem, ac iudicium suum cum eo, quod Superior vult & sentit, in omnibus (vbi peccatum non cerneretur) omnino conformantes, proposita sibi voluntate, ac iudicio Superioris pro regula suæ voluntatis, & iudicij, quo exactius conformentur primæ, ac summæ regulæ omnis bonæ voluntatis, & iudicij, quæ est æterna Bonitas, & Sapientia.

32. Liberam sui ipsorum, rerumque suarum dispositionem omnes cum vera obedientia Superiori relinquunt, nihil eis clausum, ne conscientiam quidem propriam tenendo, non repugnando, non contradicendo, nec vlla ratione iudicium proprium ipsius iudicio contrarium demonstrando : vt per vnionem eiusdem sententiæ, & voluntatis, atque per debitam submissionem melius in Diuino obsequio conferuentur, & progrediantur.

33. Omnes obedientiam plurimum obseruare, & in ea excellere studeant, nec solum in rebus obligatorijs, sed etiam in alijs, licet nihil aliud, quam signum voluntatis Superioris

Abnegatio voluntatis & iudicij.

P. 4. c. 10. §. 5.
Omnia Superiori detegenda.

P. 6. c. 1. §. 1.
Obedientia perfectissime seruanda.

rioris sine vilo expresso præcepto videretur. Versari autem debet ob oculos Deus Creator ac Dominus noster, propter quem homini obedientia præstatur: & vt in spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur, curandum est.

P.6.c.1.§.1.

Ad Superioris vocem litera inchoata relinquenda.

34 Ad Superioris vocem perinde, ac si à Christo Domino egrederetur, quam promptissimi simus, re quauis, atque adeo litera à nobis inchoata, nec dum perfecta, relicta.

P.6.c.1.§.1.

Obedientia omni ex parte perfecta.

35 Ad eum scopum vires omnes, ac intentionem in Domino conuertamus, vt sancta obedientia tum in executione, tum in voluntate, tum in intellectu, sit in nobis semper omni ex parte perfecta; cum magna celeritate, spirituali gaudio & perseverantia, quidquid nobis iniunctum fuerit obeundo; omnia iusta esse nobis persuadendo; omnem sententiam, ac iudicium nostrum contrarium cæca, quadam obedientia abnegando.

P.6.c.1.§.1.

In obediendo, vt cadauer, & baculus regi se fiant.

36 Quisque sibi persuadeat, quod qui sub obedientia viuunt, se ferri, ac regi à Diuina prouidentia per Superiores suos finire debent perinde, ac si cadauer essent, quod quoquo versus ferri, & quacunque ratione tractari se sinit: vel similiter, atque senis baculus, qui, vbicunque, & quacunque in re velit eo vti, qui eum manu tenet, ei inseruit.

In Exam c.4. §.33.

37 Adimplere quisque debet quasuis poenitentias, quæ propter defectus, & negligentiam

tiam suam, vel quiduis aliud fuerint iniunctæ.
^a Pœnitentias vero huiusmodi prompta voluntate admittere deberent cum vero emendationis, & spiritualis profectus desiderio, etiam si propter defectum non culpabilem, iniungerentur.

38 Cum aliquis ad ministeria culinæ ob- eunda ingreditur, vel ad eum iuuandum, qui coquus est, eidem obedire cum magna humilitate in rebus omnibus ad ipsius officium, pertinentibus debet. ^b Atque valde necessarium est, vt omnes non solum Superiori Societatis, vel Domus, sed etiam subordinatis officialibus, qui ex illo auctoritatem acceperunt, obediant: & assuescant non intueri, quis ille sit, cui obediunt, sed potius quis ille sit, propter quem, & cui in omnibus obediunt, qui est Christus Dominus.

39 Si aliquis ex ijs, qui Domi sunt, cuiquam scriberet, non nisi obtenta facultate, & literis ei ostensis, quem Superior destinauerit, id faciet. Si ad eundem literæ mitterentur, ei primo reddentur, qui à Superiore fuerit constitutus: qui eas lectas reddet, aut non reddet illi, ad quem sunt destinatæ, prout in Domino expedire ad maius ipsius bonum, & Dei gloriam existimabit.

40 Quicumque hanc Socjetatem in Domino sequi volet, & in eadem ad maiorem, Dei gloriam manere, sub sigillo confessionis, vel

^a P. 3. c. 1. §. 15.

Pœnitentiæ, & ob defectum non culpabilem adimplendæ.

In Exam. c. 4. §. 29.

^b P. 3. c. 1. §. 24.

Etiam subordinatis obediendum.

P. 3. c. 1 lit. B. & in Exa. c. 4 §. 6. Literæ ostendendæ.

In Exam. c. 4. §. 36.

Reddenda sui ratio, & quando.

vel secreti, vel quacunque ratione ei placuerit & ad maiorem ipsius consolationem fuerit, debet conscientiam suam magna cum humilitate, & caritate manifestare, re nulla, qua Dominum vniuersorum offenderit, celata, & totius antea actæ vitæ rationem integram, vel certe rerum maioris momenti Superiori, qui tum fuerit Societatis, vel cui ex Præpositis, vel alijs ex inferioribus ille iniungeret, prout magis conuenire videretur, reddat: & sexto quoque mense rationem hanc sui, ab vltima, quam reddiderit, incipiendo quisque reddet. ^a Sic etiam videtur, quod Coadiutores formati, & Professi singulis annis, vel crebrius, si Superiori videbitur, suæ conscientia rationem dicto modo ei reddant.

^a Ibid. §. 40. & p. 6. c. 1. §. 2.
P. 3. c. 1. §. 12. Tentatio nulla celanda. 41 Nullam debent celare tentationem, quam Præfecto rerum spiritualium, vel Confessario, vel Superiori non aperiant: immo vero totam animam suam illis integre manifestam esse, pergratum habeant: nec solum defectus aperiant, sed etiam pœnitentias, vel mortificationes, & deuotiones, ac virtutes omnes, voluntate pura optantes ab illis dirigi, sicubi à rectitudine deflecterent, nolentes suo proprio sensu duci, nisi conueniat cum iudicio illorum, quos Christi Domini nostri loco habent.

P. 3. c. 1. §. 18. Vnio, & cõformitas mutua. 42 Idem sapiamus, idem, quoad eius fieri possit, dicamus omnes, iuxta Apostolum. Doctri-

Doctrinæ igitur differentes non admittantur, nec verbo in concionibus publicis, nec scriptis libris (qui quidem edi non poterunt in lucem sine approbatione, atque consensu Præpositi Generalis.) Immo & iudiciorum de rebus agendis diuersitas, quæ mater esse solet discordiæ, & inimica vnionis voluntatum, quantum fieri potest, euitari debet. Vnio vero, & conformitas mutua diligentissime curanda est, nec, quæ ei aduersantur, permittenda: quo iuncti inuicem fraternæ caritatis vinculo, melius & efficacius possint se Diuino obsequio, & auxilio proximorum impendere.

Libri sine approbatione, & consensu Gener. non imprimendi.

43. In Societate, nec fit, nec sentiatur animorum propensio ad partem alterutram factionis, quæ esset fortassis inter Principes, vel Dominos Christianos: sed fit potius quidam vniuersalis amor, qui partes omnes (licet sibi inuicem contrariæ sint) in Domino nostro amplectatur.

P. 10. S. 11. Animorum propensio.

44. Omnes quamdiu corpore bene valent, in spiritualibus, vel exterioribus habeant, in quo occupentur, ne otium malorum omnium origo, quo ad eius fieri possit, Domi nostræ locum habeat.

P. 3. c. 1. §. 6. Otium & secularia negotia vitanda.

45. Ut plenius possit Societas rebus spiritualibus iuxta suum institutum vacare, quoad eius fieri poterit, à negotijs secularibus abstineat (qualia sunt testamentariorum, vel executorum, vel procuratorum rerum ciui-

P. 6. c. 3. §. 7.

...

ciuilium, aut id genus officia) nec ea vllis precibus adducti obeunda suscipiant, vel in illis se occupari sinant.

P. 3. c. 2. §. 1.
Retio habenda
valerudinis.

46 Vt nimia sollicitudo in ijs, quæ ad corpus pertinent, reprehensibilis est: ita moderata tuendæ ad Diuinum obsequium valetudinis, ac virium corporis laude digna, & ab omnibus adhibenda est: & ea de causa cum animaduernerint aliquid sibi nocere, vel aliud necessarium esse circa victum, vestitum, habitationem, officium, aut exercitationem, & sic de alijs rebus, admoneant omnes ea de re Superiorem, vel quem ad id Superior constituerit, duo interim obseruantes: Primum, vt antequam ad eum quid referant, se ad orandum recipiant, & post orationem si senserint rem deferendam ad Superiorem, id faciant: Alterum, vt cum verbo, aut scripto breui (ne excidat memoria) Superiori rem exposuerint, ei totam curam rei expositæ relinquunt, & quidquid ille statuerit, optimum ducant: nec contendere, aut vrgere per se, vel alium (siue concedatur quod petitur, siue non) pergant, quandoquidem sibi persuadere debent, id magis expedire ad Diuinum obsequium, ac suum maius bonum, quod Superiori, re intellecta, in Domino visum fuerit.

P. 3. c. 2. §. 4.
Exercitia mé-
talia, externis
interrumpéda

47 Vt non expedit tanto labore corporali quemquam onerari, vt spiritus obruatur, & corpus detrimentum patiatur; ita aliqua

quæ corporalis exercitatio, quæ vtrumque iuuet, omnibus communiter conuenit, etiam illis, qui mentalibus exercitijs debent insistere: quæ quidem externis interrumpi deberent, & non continuari, nec sine mensura discretionis assumi.

48 Corporis castigatio immoderata esse non debet, nec indiscreta in vigilijs, & abstinentijs, & alijs pœnitentijs externis, ac laboribus, quæ & nocumentum afferre, & maiora bona impedire solent. Ideo suo Confessario detegi ab vnoquoque conuenit quidquid in hac parte faciat.

P. 3. c. 2. §. 5.
Corporis castigatio, nõ sit immoderata, & Confessario aperienda.

49 Ægritudinis tempore non solum obseruare vnusquisq. obedientiam magna cum puritate debet erga Superiores spirituales, vt ipsius animam regant: sed cum eadem humilitate erga medicos corporales, & Infirmarios, vt corpus eius regant.

In Exam. c. 4. §. 32.
Ægritudinis tempore quid obseruandum.

50 Qui ægrotat, humilitatem, & patientiam suam præferendo, non minorem ædificationem, dum morbo laborat, ijs, qui ipsum inuisent, & cum eo versabuntur & agent, quã dum valebat corpore, ad maiorem Dei gloriam præstare curet, verbis pijs, & ad ædificationem facientibus vtendo, quæ ostendant ægritudinem acceptari vt donum de manu Creatoris, ac Domini nostri: quandoquidem non minus donum est, quam sanitas.

In Exam. c. 4. §. 32.

P. 3. c. 1. §. 17.

51 Aliquoties singulis annis omnes à Superiore

Pœnitentiæ petendæ.

B

periore sibi pœnitentias iniungi propter defectum obseruationis Regularum petant : vt hæc cura indicium sit illius, quam de suo profectu spirituali in via Dei quisque habet.

P. 3. c. 1. §. 28.
P. 10. §. 13.
Cōstitutiones
ac regulæ obseruandæ.

52 Omnes demum obseruationi Constitutionum studeant : ad quam easdem scire, saltem, quæ ad quemlibet pertinent, necesse est. Quare legere, vel audire easdem singulis mensibus oportebit.

RE.